

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

5. De superstitione, & similibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

§. III. De Peccante cum spe venia, & resistendo inspirationibus.

9. Siquis dum delinquit spem concipit quod à Deo Optimo tale peccatum ipsi ritè confitendum remitteretur, vel (quod in idem recidit) proponit illud peccatum quod actu committit, se Sacerdoti ritè manifestaturum, cum non committat peccatum specie diversum ab eo qui idem patrat; sine talianimo, non obligabitur talem spem, seu talem animum confiteri. Immo ejusmodi animum potius addere circumstantiam distinquen-tem peccati gravitatem, quam aggravantem, docent Doctores. Lege Paulum Comitolum in resp. moral. l. 4. qu. 52.

10. Idem dic de peccante contra vehementissimam inspirationem, ne peccet: id enim esto aggravet, nihilominus cum non mutet speciem, satis erit in Confessione explicare, se peccasse, sine necessitate addendi id peccatum fuisse patratum, interna inspiratione vehementer contradicente. Ita Delugo d. 16. sect. 1. 2. n. 514.

11. Idem dic propter paritatem rationis, de peccante contra propositum vehementissimum non peccandi, sed citra votum, vel juramentum; quia tunc adderetur nova species, ut ex se patet.

§. IV. De omitte hōas Canonicas.

12. Qui, cum sit obligatus, de facto omittit Officium divinum totum unius dei probabiliter unum peccatum committit. Sic Navarr. & alij apud Delugo de pen. 16. sec. 14. n. 547. unde sufficit, si penitens dicat se omisisse Officium divinum semel, seu graviter deliquisse in recitando Officio divino. At qui de facto omittit toto anno v. g. plura peccata committit, quot nimitum sunt dies anni, & omnia confiteri debet. Sic idem ibid. Ratio est, quia sicuti una unius diei recitatio non ordinatur ad aliam; ita una omisso recitationis, quo ad unum diem, non ordinatur ad aliam, atque adeo omissiones multorum dierum non faciunt unum moraliter peccatum; At in Officio unius diei una hora ordinatur ad aliam, constantque omnes unum divinum Officium diurnum.

13. Sed quid de volente omittere? Respondeo qui vult per unicum actum omittere Officium unius diei, unum numero peccatum committit: & item qui vult per unicum similem actum omittere Officium v. g. unius anni, unum item numero peccatum facit, satisque fatebitur si dicat, Volui omittere Officium unius anni, non autem satis est dicere, Volui omittere Officium, quia sic Sacerdos intelligeret Officium unius diei, ut supra in simili dictum est c. 1. §. 9.

§. V. De Superstitione, & similibus.

14. Superstitio, quantum facti ad nos duplex est, ex Sanchez lib. 2. in Decal. c. 58. num. 12. alia in qua est pactum expressum cum Dæmone, alia in qua, tacitum: Atque utriusque variaz sunt species, quas hic transcribere esset profecto superfluum. Illud enim nobis non ignorare sufficit, omnes eas species, quamvis in materia in qua exercentur specie differant, tamen non eo ipso differre in ratione morali, & in ordine ad Confessionem. Ita Sanchez ibid. n. 14.

15. Puto igitur solum esse aperiendum in Confessione. An fuerit pactum explicitum, an implicitum duntaxat. ita ibid. vide & Suarium tom. 1. de Relig. lib. 2. de superstitione, cap. 9. & 10. quale implicitum solet esse in Astrologia judiciaria de eventibus liberis, in Chiromantia, & in Auguriis, quando juxta suas regulas ad mortale pertingunt. Vide Martinum Delrio lib. 4. disquis. Mag. cap. 3. quest. 2. Valentiam tom. 3. disp. 6. q. 12. p. 3. Tol. lib. 4. cap. 15. Ratio est quia cetera materialiter se habent, adesse verò pactum expressum, tacitumve, licet tantum afferat discrimen expliciti ab implicito,

incompleti à completo; unde ex hoc non videtur mo aspectu proprie differentiam speciem inferre tenet Suarez ibid. tamen quia pactum explicitum promissionem factam dæmoni, & commercium cum illo; id quod non invenitur in implicitis, inferitur differentia essentialis, atque adeo que Confessione patefacienda. Ceterum an superstitio divinatio, vel quid simile sit per somnia, per comas per imagines, per aves, per aquam, per stellas, necesse est Sacerdoti declarandum: quia, ut didimus, hæc se habent materialiter.

16. Eodem modo si eadem superstitio, vel cium, vel simile addat aliud peccatum, quod, vel declaratione materiæ, vel ex alia circumstantia applicari possit; erit utique necessitas talis materiæ circumstantia exprimenda. Vt si miscuisti Sacramentis; erit etiam peccatum contra cultum debitum sacris: si per maleficium intendisti mortem, vel alicuius, erit homicidium, vel furtum: si pater mercium adorasti dæmonem, erit Idololatria: & c. similibus, ut ex se patet. Lege in simili Sanchez l. Decal. c. 3. §. 8. a. n. 66.

CAP. VII.

Circa secundum Decalogi præceptum

§. I. De Blasphemia.

17. Quamvis probabilis sit cum Suarez tom. 1. Relig. tr. 3. lib. 1. cap. 6. n. 18. 19. Sanchez d. cal. lib. 2. ca. 31. n. 39. Blasphemias contra Deum, contra Beatissimam Virginem, & contra Sanctos diffinire specie: tamen cum probabile sit ex Azor apud Diaz tr. de circumstantiis aggravantibus, ref. sc. non debet satis erit si in Confessione aperiatur numerus Blasphemiarum, nec explicare opus erit fuisse contra Deum, Beatissimam Virginem, vel contra Sanctos. Ratio est quod non differat est, quia cum omnes communes honorent Sanctos non ob præcisam propriamque rerum excellentiam, sed quia ad Deum ipsi Sancti referuntur: ideo nec in injuria eos per Blasphemiam afficiunt nisi quatenus ad Deum referuntur: ab uno ergo, quæ Deo omnes Blasphemias specificantur.

18. At si quando fortè Blasphemia sit hæretica, tunc propter superadditam speciem hæresis, id est applicandum ex supradictis constat. Vide Delugo d. sect. 5. n. 276.

19. Quæ ratio est qui uno impetu plures blasphemias fert, semel peccet, dixi supra c. 1. §. 8. n. 50.

§. II. De voto, & Juramento.

19. Idem, & multo probabilius, dic in voto & Juramento: in quacumque enim materia ex Sanchez lib. 4. in Decal. cap. 11. num. 23. si veas Sanctos, vel Beatissimam Virginem, si veas Deum: Vel si veas per aliquem ex his si veas per quodcumque aliud, in quo veri juramenti ratio appareat; eodem specie voto, eodemque specie juramento juras, ita Suarez tom. 1. Relig. lib. 1. de juramento, cap. 25. n. 10. Lessius lib. 2. d. 1. n. 6. Fagundez de præcepto Eccl. 2. lib. 3. cap. 1. Ratio est quia communiter intentio jurantis est, Deum, qui in Sanctis rebusque illis relover, adducere testem; & in votis, ipsum eundem Deum colere, fatis est in Confessione sic profiteri, Verum minus servari, falsò juravi, & c. sine sollicitudine explicita cui voveris, vel quid juraveris.

20. Sed quid si quis votum confirmat juramento? Respondeo cum Sanchez lib. 7. de Matrim. disp. 17. n. 1. utrumque, id est, votum & juramentum forte expellendum. Ratio est clara, quia tunc emergit duplex malitia si contra illa delinquas: altera contra Religio-